

la humanitat

PORTAVEU D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA

VOL. III, 3.ª EPOCA. Núm. 27

BARCELONA, 15 ABRIL 1980

PREU: 25 PTES.

HERIBERT BARRERA, PRESIDENT DEL PARLAMENT CATALA

Josep M.ª Poblet president per unes hores

No podem fer un reportatge d'aquesta primera reunió dels parlamentaris catalans però sí que podem donar als nostres lectors els discursos que varen pronunciar el nostre secretari General i l'incansable militant i col·laborador de LA HUMANITAT, Josep M.ª Poblet.

Al·locució de Barrera en cloure l'acte

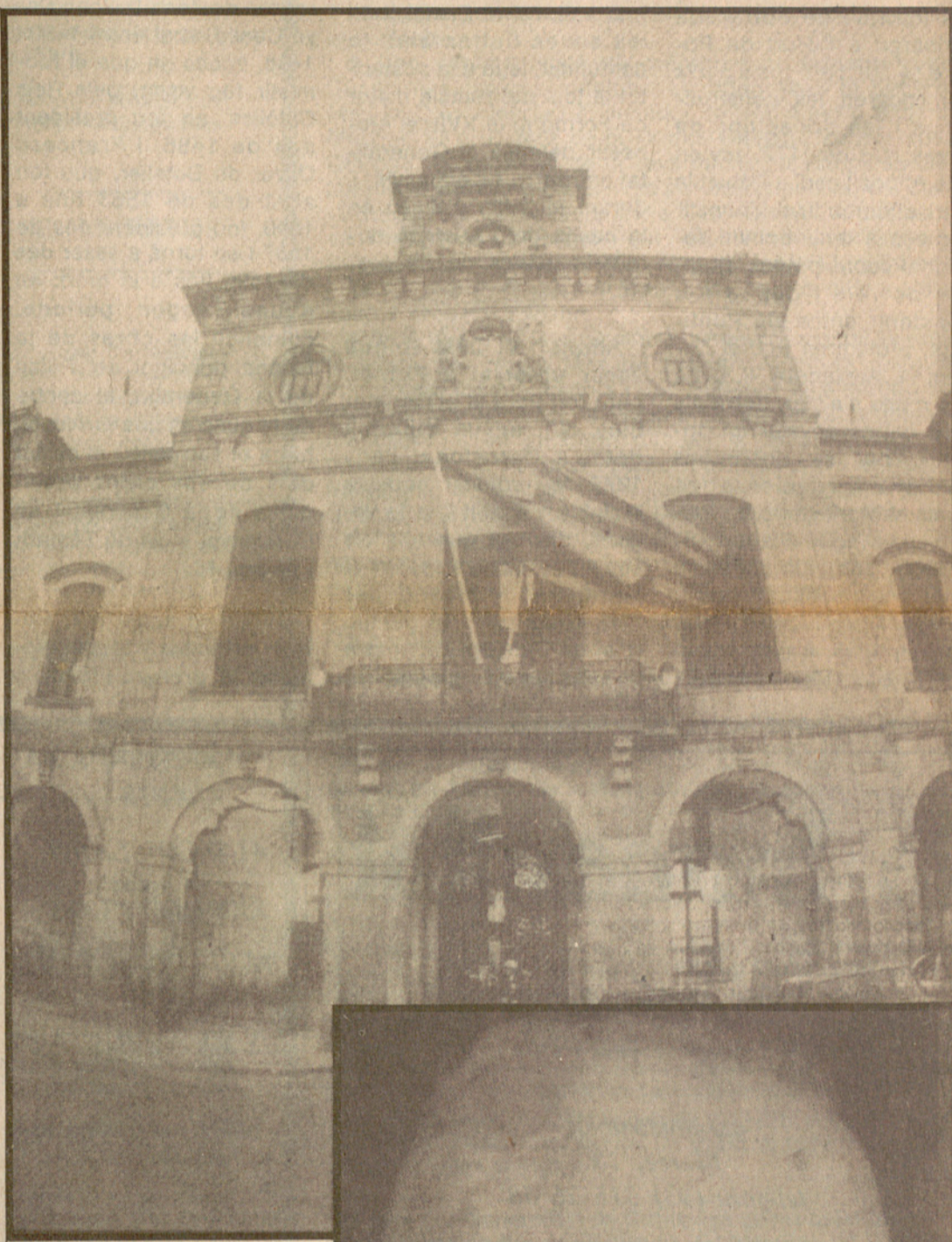
Senyores i senyors diputats:

Permeteu-me unes breus paraules. En primer lloc, com a regregrament, en nom de tots els companys de la mesa provisional i en el meu propi, per la confiança que ens heu conferit. En particular, jo us estic molt agraït per aquest alt honor, i us asseguro que tractaré de ser-ne digne. Compliré i faré complir el reglament, faré que siguin respectats els drets de tots i cadascun dels diputats i els drets de tots els grups parlamentaris i, en el que depengui de mi, amb la interpretació del reglament que aquesta Cambra haurà aprovat, intentaré que hi hagi la màxima flexibilitat i la màxima amplitud en tots els casos. No obstant això, vetllaré perquè els debats es desenvolupin amb la serenitat i la dignitat que escau al Parlament de Catalunya, perquè, senyores i senyors, tenim una gran tasca i una gran responsabilitat davant nostre. Es en aquests moments, quan de veritat podem dir que de veritat la democràcia reprèn a casa nostra; el país té els ulls fixos en tots nosaltres i fora de Catalunya també es considera fins a quin punt Catalunya serà

digna d'aquesta voluntat d'autogovern que hem proclamat durant tants anys. Hem de fer entre tots que Catalunya sigui realment un model, paradigma, i jo diria que l'èxit o el fracàs de la nova etapa democràtica a tot l'Estat depèn en bona part de nosaltres. Hem de ser dignes també de tota aquesta llarga història de la nostra terra, en primer lloc del Parlament del 1932, la tasca del qual va ser tan important, malgrat les difícilíssimes circumstàncies en les quals hagué de treballar. I, més enllà dels segles, hem de ser dignes de les nostres Corts generals, d'aquesta llarga sèrie de Corts generals que, del segle XIV al segle XVIII, van representar la primera forma de la democràcia a casa nostra. Les de Barcelona l'any 1706 foren les darreres, després vingué ja la guerra, el decret de Nova Planta i durant més de dos segles Catalunya no tingué representants directes que fossin els seus intèrprets i els rectors dels seus destins. Aquest Parlament, senyores i senyors diputats, ha de començar a bastir la Catalunya dels nostres somnis, i, per a fer-ho, necessitem l'ajut i l'esforç de tots. Com

deia aquest matí l'honorable president, senyor Josep Tarradellas, cal que Catalunya estigui unida, i és només si realment la Generalitat, i en primer lloc la seva màxima institució, aquest Parlament, sap treballar per tots els catalans, per tots els catalans sigui quin sigui llur origen, que podrem tirar endavant la nostra tasca. Cal que aquest Parlament no decebeixi ningú, que tothom s'hi senti autènticament representat i que, treballant per tots, treballi, en definitiva, per Catalunya.

Aquest matí, el nostre president d'edat, Josep Maria Poblet, ha dedicat un record a tots els qui, en un moment o altre, a l'interior de Catalunya o a l'exili, presidiren el darrer Parlament, l'elegit el 1932. Això m'estalvia ara de repetir-ho. Però jo no voldria acabar sense recordar tants i tants companys de lluita que no han arribat a veure el final d'aquesta llarga nit que ha durat quaranta anys, que ens han deixat quan tot just apuntava l'alba o que no han pogut aconseguir aquest migdia de joia, que haurien hagut de ser aquí amb nosaltres, que hi haurien estat molts d'ells segurament si la mort no se'ls

hagués endut massa aviat. Seria massa llarg intentar fer-ne una llista. Permeteu-me només citar dos noms, el de Joan Sansa i el de Josep Pallach. Per senyores i senyors diputats, aquest buit ens fa la tasca més feixuga, però tenim un objectiu: garantir la llibertat i el benestar dels catalans, recuperar per a la nostra nació la sobirania perduda. Espero i confio que aquest Parlament farà passos decisius vers aquest objectiu.

Endavant, doncs, per Catalunya i a la feina!

(Segueix a la pàg. 4)

